

[Bernhard Baunsgaard]

været lovens hensigt, nemlig at folk normalt skal have besked. Og så vil jeg godt stille det spørgsmål, som jeg også beder ministeren være forberedt på, om det er betryggende, at det er politiet, der giver oplysninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af salærtaksterne ved behandling af likvidationsboer/konkursboer.

Af Barsøe-Carnfeldt (UP).
(Fremsat 22/4 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Forslaget opfordrer regeringen til at lovgive om fastsættelse af salærtakster for behandling af likvidationsboer og konkursboer. Forslaget tilsigter at motivere en likvidator eller en kurator til at gøre størst og mest effektiv indsats for at redde de virksomheder, som er i nød, eller, hvor virksomhederne ikke er til at redde, at opnå bedste markedspris ved salg af virksomhedernes aktiver, alt sammen rigtige formål.

Hr. Barsøe-Carnfeldt begrundet sit forslag med, at der i praksis er forskel på det salær, der kan beregnes for solvente boer og for insolvente boer, og det indebærer efter forslagsstillerens mening, at likvidator eller kurator ikke i tilstrækkelig grad tilskyndes til at afslutte boer som solvente.

Jeg kan oplyse, at i konkursboer fastsættes salærer til advokater og andre sagkyndige, som bistår ved behandlingen af boet, af skifteretten. Det følger af de gældende bestemmelser i konkursloven, at skifteretten skal tage hensyn til sagens beskaffenhed og til omfanget af det udførte arbejde.

Salærfastsættelsen sker i konkursboer med udgangspunkt i nogle takster, der er udarbejdet af Advokatrådet og godkendt af monoptilsynet. Disse takster er kun vejledende, og skifteretten skal i hvert enkelt tilfælde fastsætte et rimeligt vederlag under hensyn til sagens beskaffenhed og arbejdets omfang.

En række boer behandles ikke af skifteretten. Skifteretten medvirker således ikke, når et solvent selskab ønskes opløst. Advokatsalæret fastsættes her af advokaten efter Advokatrådets takster. Det fremgår her, at der normalt beregnes et forholdsvis mindre salær for behandling af solvente boer.

Der kan også være tale om, at advokater medvirker ved forhandling med kreditorer eller om tilførsel af ny kapital, når virksomheden har økonomiske vanskeligheder. I disse tilfælde gælder der ikke særlige takster, men advokaten må i hvert enkelt tilfælde beregne sig et rimeligt arbejdsvederlag.

Som jeg tidligere har nævnt, gælder for de sager, der behandles i skifteretten, en særlig regel i konkursloven, hvorefter salæret skal fastsættes under hensyn til sagens beskaffenhed og arbejdets omfang. Jeg tror, at forslagsstilleren kan være enig med mig i, at det ikke ville være rigtigt at indsætte regler i konkursloven, hvorved salæret fastsættes til bestemte takster, hvis det får den virkning, at man så ikke ser på arbejdets art og omfang.

Jeg er på den anden side enig med forslagsstilleren i, at der kan være grund til at se nærmere på salærer ved behandling af disse sager. Jeg vil derfor gerne tilkendegive, at jeg vil rette henvendelse til Advokatrådet og opfordre det til at tage spørgsmålet om udformningen af disse salærtakster op til nærmere overvejelse. I den forbindelse kan jeg oplyse, at monopolmyndighederne har taget spørgsmålet om advokaters salærer op i en bredere sammenhæng, og at monopolmyndighederne er indstillet på at optage drøftelser med de involverede organisationer med henblik på nærmere belysning af takstsystemernes indhold og karakter. Monoptilsynet har over for justitsministeriets oplyst,

[Justitsministeren]

at man vil være meget opmærksom på at se spørgsmålet i nøje sammenhæng med pris- og lønforholdene i samfundet.

Som det fremgår af disse bemærkninger, kan jeg være enig med hr. Barsøe-Carnfeldt i, at det er et spørgsmål, som er vigtigt, der her er taget op. Det er mit håb, at der gennem de initiativer, der er lagt op til, vil kunne skabes tilfredsstillende løsninger på disse problemer med disse salærtakster, hvor vi selvfølgelig nødig skulle nå dertil, hvad forslagsstilleren er ængstelig for, at man ikke gør, hvad der er muligt, for at holde virksomhederne i gang.

Ole Espersen (S):

Det er bestemt et aktuelt problem, forslagsstilleren her berører. Socialdemokratiet rejste spørgsmålet for et par måneder siden i retsudvalget, og ministeren har ligesom i dag givet løfte om, at monopoltilsynet vil blive inddraget i løsningen af problemerne, og at ministeren i øvrigt vil se på dem i lyset af den debat, der har været.

Når vi ser på selve forslaget, ser vi, at det er karakteristisk, at det ikke beskæftiger sig med salærernes størrelse, men alene med de principper, der skal gælde med henblik på at søge at redde selskaber. Vi ønsker naturligvis også at diskutere størrelsen af salærerne, og det gør vi specielt, fordi der efter de oplysninger, der er givet i dagspressen, kan være tale om ganske høje og måske urimeligt høje salærer. Det skal ses i relation til, at den nuværende regering fører en indkomstpolitik, der lægger meget, meget snævre grænser for udviklingen af folks indkomster, og desværre har regeringen ganske afvist på nogen måde at søge en lignende rimelig kontrol med udviklingen af de liberale erhvervs indtægter. Jeg mener, at det politisk set er uheldigt, og det gør det så meget desto mere nødvendigt, at vi kigger på det her i folkettinget. Det er vi meget interesserede i at gøre.

Vi vil måske nok se noget bredere på det, end dette forslag giver udtryk for. Der er en udbredt fornemmelse af, at sagsbehandlingen i skifteretten ikke altid er helt rimelig. Jeg tænker bl.a. på den måde, hvorpå man vurderer aktiver i et bo. Det er et spørgsmål, der har været rejst tidligere, men måske er det noget, der skal ses på igen. Det har specielt

været rejst i forbindelse med bobehandlingerne i København.

Vi vil også gerne se mere generelt på betalingsstandsningsboerne. Ministeriet nedsatte for et par år siden, tror jeg, et udvalg vedrørende dette emne. Jeg ved, at Landsorganisationen ud fra de samme synspunkter som forslagsstilleren er meget interesseret i at gøre, hvad man kan, for at redde de firmaer, der er kommet i en økonomisk krise.

I den forbindelse skal jeg nævne, at socialdemokratiet i den investeringsplan, der meget snart fremlægges, vil foreslå oprettelse af en rekonstruktionsfond, et eller andet institut, der vil kunne drages ind i billedet, når firmaer kommer i betalingsvanskeligheder. Det er ikke udelukket, at den manglende sagskundskab, forslagsstilleren nævner, hos skifteretter, kuratorer osv., vil man kunne finde i en organisation, hvis hele formål simpelt hen er at søge at redde virksomheder, der er økonomisk trængte. Jeg tror, at dette led i vores investeringsplan i høj grad vil være af relevans og betydning, også for de emner, der er nævnt her.

Det er muligt, at vi ikke kun skal se på salærerne – dem skal vi også se på, de forskellige kriterier, hvorefter de udbetales – men også på, om vi skal have en helt ny form for behandling af virksomheder, der er i krise, og det er det, vi søger at lægge op til.

Agnete Laustsen (KF):

Justitsministeren var i sine bemærkninger om forslaget inde på, at han troede, at forslagsstilleren ville være enig med ham i, at det næppe var særlig rimeligt at fastsætte salærtaksterne for behandling af henholdsvis likvidations- og konkursboer i selve konkursloven. Jeg kan i alle tilfælde på den konservative gruppes vegne sige, at vi deler ministerens opfattelse, idet vi finder det langt mere retfærdigt for alle parter, at salærfastsættelsen sker i retten og på en sådan måde, at det bliver afhængigt af sagens omfang, idet det jo ikke må glemmes, at salæret i sådanne tilfælde kan gå såvel over de fastsatte vejledende takster som under.

Når der i øvrigt drages sammenligning mellem taksterne for henholdsvis solvente og insolvente boer, så må det desværre, kan jeg tilføje, tages i betragtning, at behandling af solvente boer unægtelig hører til undtagelser-

[Agnete Laustsen]

ne. Jeg mener derfor ikke, at der er belæg for at antyde, at en likvidator eller en kurator bevidst skulle arbejde på at slutte et bo som insolvent for at få højere takst i denne anledning.

Med hensyn til den betragtning, at der bl.a. i konkursloven bør fastsættes regler om valg af revisor, og at denne bør vælges i samarbejde med aktionærerne eller bestyrelsen og fortrinsvis være virksomhedens hidtidige revisor, vil jeg sige, at det jo allerede er tilfældet i langt de fleste sager, medmindre der da foreligger en situation, hvor der af forskellige grunde måske ikke har været en revisor tilknyttet. Heller ikke på dette punkt finder jeg yderligere lovgivning påkrævet.

For så vidt angår den tvivl, som rejses om salærernes størrelse, skal jeg henholde mig til det, justitsministeren oplyste, nemlig at både monopoltilsynet og Advokatrådet vil blive bedt om at arbejde med disse problemer, idet jeg er enig i, at den pris- og lønpolitik, som er blevet afstukket af regeringen over for arbejdsmarkedet og erhvervslivet i øvrigt, naturligvis også bør følges af de liberale erhverv.

I øvrigt vil vi med interesse studere det forslag, hr. Ole Espersen bebudede. Det er muligt, at der på dette område er behov for endnu større rekonstruktioner end det, hr. Barsøe-Carnfeldt lægger op til, men vi vil med interesse se, hvilke forslag der fremkommer.

Svend Heiselberg (V):

Venstre er enig i, at forslagsstilleren har taget et væsentligt spørgsmål op. Desværre er spørgsmålet blevet mere aktuelt af den krise, mange virksomheder befinder sig i. Venstre finder det imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at folketinget fastsætter salærtakster, selv om vi er opmærksomme på, at der i visse tilfælde er et misforhold mellem salærstørrelsen og arbejds omfang.

Vi hilser derfor med tilfredshed, at justitsministeren retter en henvendelse til Advokatrådet med henblik på en revision af de omhandlede salærtakster. Advokatrådets fastsættelse af vejledende takster efter drøftelse og kontrol hos monopoltilsynet mener venstre fortsat er den rigtige fremgangsmåde.

Inger Harms (SF):

Selve beslutningsforslaget, hvori folketinget opfordrer regeringen til at lovgive om fastsættelse af regler og salærtakster for behandling af likvidationsboer/konkursboer, således at likvidator/kurator motiveres til at gøre størst og mest effektiv indsats for at redde de virksomheder, som er i nød, eller, hvor virksomhederne ikke er til at redde, at opnå bedste markedspris for salg af virksomhedernes aktiver, kan socialistisk folkeparti ikke være uenig i.

Bemærkningerne til forslaget viser helt åbenbart, at der er en urimelig forskel på, om et bo ender som solvent eller som insolvent. Når situationen er den, at en likvidator eller kurator kan få så meget mere ud af at erklære et bo for insolvent, som forslaget viser, jfr. bilaget, er vi enige i, at der ingen tilskyndelse er for likvidator eller kurator til at arbejde for, at boet skulle kunne erklæres solvent, hvor fortjenesten er så meget mindre.

Hr. Barsøe-Carnfeldt foreslår, at for samtlige dødsboer, likvidationsboer og konkursboer, der afsluttes, kan likvidator/kurator oppebære et salær efter de nugældende takster for dødsboer. Da disse takster er en hel del mindre, kan vi ikke være utilfredse med dette forslag.

Forslagsstilleren kommer ind på en række omstændigheder ved behandlingen af likvidationsboer eller konkursboer, som jeg ikke kan tage stilling til i dag, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at der ingen som helst mulighed for, at en virksomhed kan fortsætte, så vejer hensynet til medarbejderne selvfølgelig mest for vort parti. Jeg mener, at der i den sidste tid har været eksempler på, at store erhvervsvirksomheder er blevet erklæret insolvente, hvilket har medført mange hundrede arbejdsløse. Hvis det er rigtigt, som det anføres i bemærkningerne til forslaget, at dette havde kunnet undgås, såfremt motivationen, fagkundskaben, kvalifikationerne hos jurister, revisorer m.m. havde været til stede, så vil vi gerne være med til at se på det under udvalgsarbejdet.

Jeg kan erklære mig helt enig i bemærkningerne om, at salærtaksterne bør være underlagt kontrol og ikke som nu underlagt de jurister, der selv oppebærer salærerne. Om de skal ind under konkursloven, eller hvem, der skal fastsætte dem, vil jeg ikke tage stilling til nu, men én ting er helt sikker: jeg

[Inger Harms]

personlig finder det fuldstændig urimeligt, at salæret ikke udgør et bestemt beløb: Spørgsmålet er, om man ikke bør afskaffe denne procentvise aflønning af advokater og eventuelle andre. Vi mener selvfølgelig, at en advokat skal have sit arbejde betalt i forhold til, hvor meget tid han lægger i det. Det kan ikke være meningen, at en bomasse eller en aktivmasse skal være bestemmende for, hvor meget der tjenes på den forretning. Man kan prøve at forestille sig en blikkenslager, der kommer ud for at reparere et rør i mit badeværelse. Han får sine arbejdstimer og dertil kørslen betalt. Det ville være helt absurd, om badeværelsets værdi skulle være bestemmende for, hvor meget han skulle have i betaling.

Lawaetz (FP):

De faldne udtalelser fra ordførerne viser klart, at det er et væsentligt problem, hr. Barsøe-Carnfeldt her har taget op.

Der er ikke noget særlig beroligende i, at Advokatrådet selv har fastsat taksterne hidtil. Det svarer vel til, at Danmarks Lærerforening selv bestemte lærernes lønninger. Der er nok noget, der skal pilles ved. Jeg skal ikke sige, hvordan det skal gøres, om det skal ind i konkursloven eller ej, men det er et meget aktuelt emne, der er taget op. Vi har jo set uhyggelige eksempler på store bobehandlinger og store konkurser, hvor aktiverne forsvinder som dug for solen. De eneste, der er helt sikre på pengene, er jo advokaterne og revisorerne. Det er de samme kendte advokater og de samme store revisionsfirmaer. De er gengangere. Der er mange, der har specialiseret sig netop på det felt og har tjent en grusom masse penge.

Vi har hørt et par udtalelser fra folk, der selv er advokater, med ministeren i spidsen.

Jeg vil godt lige nævne et eksempel fra min egen forretning, hvor vi havde en ganske lille sag. Regningen lød sådan: »Honorar 3.000 kr., porto og copialia 19 kr. 85 øre.« Der kan man jo godt spørge sig selv: hvordan kommer han lige til det resultat? Hvordan har han regnet de 3.000 kr. ud? De 19,85 kr. er ikke så indviklede.

Hr. Ole Espersen var inde på noget, som jeg også vil sige et par ord om. De offentlige myndigheder er ofte skyld i en konkurs eller er den væsentligste årsag til, at læsset vælter. Her vil jeg pege på gæld hidrørende fra skat

og moms. Vi har set store forretninger gå ned på de to privilegerede krav. Det er derfor et spørgsmål – jeg vil gerne henstille til justitsministeren, at man også spekulerer på det i denne forbindelse – om ikke der skal laves nogle smidigere regler med hensyn til privilegerede krav. Det er ganske uhyggeligt, hvis der sidder en stædig embedsmand med disse krav, der ikke vil gå med til en afdragsordning. Måske skulle man også diskutere problemet akkord. Hvem går det ud over? Ja, det går selvfølgelig ud over ejerne, men de har måske somme tider en vis del af skylden selv. Nej, det går ud over uskyldige kreditorer og medarbejdere. Der er ikke nogen tvivl om, at netop på dette felt kunne man i visse tilfælde redde en række arbejdspladser og skåne en række kreditorer for et unødvendigt stort tab.

Vi vil i fremskridtspartiet se med velvilje på en bredere behandling af dette store emne.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

I bemærkningerne til lovforslaget gør forslagsstilleren opmærksom på, at begrundelsen for fremsættelsen er, at det kan synes klart urimeligt og kan friste likvidator/kurator til at være passiv i sin holdning, afhængigt af, om det behandlede bo er afsluttet som solvent eller insolvent. Tilskyndelsen kan, såfremt boet synes solvent, nedsætte arbejdsindsatsen. Hvis det er tilfældet, så er der noget, vi i hvert fald bliver nødt til at se på, og som vi må ændre.

Vedrørende konkursboer skal jeg blot sige – justitsministeren var inde på det – at salæret fastsættes af skifteretten, jfr. konkursloven, hvori indgår hensyntagen til sagens beskaffenhed.

Jeg synes ikke, at der er nogen grund til at gå mere ind i debatten her i dag, men til slut vil jeg sige, at CD vil se positivt på forslaget i udvalget, og jeg vil gerne være med til at drøfte, om de fremlagte problemer vedrørende salærets fastsættelse skal løses ad administrativ vej, eller om det skal indføres i konkursloven.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan vist slutte mig til rækken af de ordførere, der hidtil har haft ordet, og sige, at vi synes også, at der er rørt ved et væsent-

[Bernhard Baunsgaard]

ligt problem her, og at vi må se at komme ud af den rådende tilstand. Når det ligefrem siges fra forslagsstillerens side, at løsningen er at fastholde de meget høje takster, hvis et bo eller et firma afsluttes som insolvent, og at man oveni lægger en særlig belønning, hvis boet ikke afsluttes som insolvent, så er det nok en udvej, vi ikke uden videre kan underskrive. Det vil jo sige, at man skulle i hvert fald seksdoble det honorar, der er for afslutning af et bo, som ender med at være solvent, så det kan nok ikke være rigtigt lige for tiden.

At jeg ikke føler mig helt rolig ved, at Advokatrådet som sådant har så stor indflydelse på fastsættelsen af honorarerne for advokater, må dog vist være ganske klart for alle.

Wilhelm (VS):

Vi skal meget gerne være med til at se på det problem, hr. Barsøe-Carnfeldt her har trukket frem: at der er en direkte motivation for likvidator til at nå frem til en likvidation eller en konkurs i stedet for at slutte med et solvent bo. Vi vil også se på et andet problem, vi tit støder på, og som også har været nævnt her i dag, nemlig at man ofte ser, at det hele forsvinder i revisor- og sagførersalærer, og at der kun bliver en mindre del, om overhovedet noget, tilbage til kreditorer, og arbejdspladserne er selvfølgelig væk og alt det dér.

Jeg synes, det var bemærkelsesværdigt, at den konservative ordfører kunne sige, at hun ikke troede, at nogen advokater lod sig friste af disse større salærer. Der er tale om seks gange så store beløb i de eksempler, hr. Barsøe-Carnfeldt nævner i bilaget, og som jeg ikke skal betvivle. Jeg ved ikke, om de er ekstreme, eller om de er helt almindelige, men de eksisterer i hvert fald. Der er tale om, at man opnår seks gange så store salærer, hvis det ender med likvidation eller konkurs, som hvis man på en eller anden måde kan drive virksomheden videre, men det er efter den konservative ordførers, fru Agnete Laustsens, opfattelse ikke noget, der motiverer nogen af disse pæne advokater til at vælge den løsning eller skele lidt til den løsning fremfor den anden.

Vi hører meget ofte fra de samme kredse, at ganske almindelige mennesker har de usleste motiver til at undlade at tage arbejde for

at opnå arbejdsløshedsunderstøttelse, som i det allerhøjeste er 90 pct., men i gennemsnit under 65 pct. af, hvad de havde i løn. Her er der altså en anden kategori af medborgere, som ikke er gemene lønarbejdere med lav moral, men som er fru Agnete Laustsens standsfæller inden for advokatstanden, og som åbenbart har så høj en moral, at de aldrig nogen sinde skeler til, at den ene udgang på forretningen giver seks så mange gange så meget i salær som den anden udgang på forretningen. Jeg synes, det er en meget klar opdeling af befolkningen i dem med den lave moral, det er altså lønarbejderne, og de andre, som har en helt anderledes høj moral. Vi tror ikke på det. Det er klart, at når der er en seksdobling af salærmulighederne, så kommer det til at influere på, hvordan forretningerne afvikles.

Det er, som hr. Barsøe-Carnfeldt har gjort opmærksom på – også andre – meget ukonstruktivt, at reglerne er sådan. Vi er enige med dem, der har sagt, at det ikke kan være Advokatrådet, der skal fastsætte disse takster, og med dem, der har været inde på, at det også er et spørgsmål om at se på salærernes størrelse i det hele taget, ikke bare denne sammenligning mellem solvent afslutning og likvidation, men også dér, hvor vi ser, at kreditorerne får betydelig mindre ud af det, end advokaterne og revisorerne får.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at det er et meget væsentligt spørgsmål, der er taget op i det foreliggende forslag, og det er derfor tilfredsstillende at høre, at justitsministeren har søgt kontakt med Advokatrådet om dette, og at monopoltilsynet er ved at tage spørgsmålet op om salærer for advokater, når virksomheder skal opløses, hvad enten de er solvente eller insolvente.

Barsøe-Carnfeldt (UP):

Jeg vil gerne sige tak til justitsministeren og tak til alle ordførerne for en meget positiv modtagelse af beslutningsforslaget. Jeg har et langt svar til ministeren og et kortere svar til ordførerne i forening.

Til ministeren vil jeg sige, at det eneste punkt i ministerens indlæg, jeg ikke er helt enig i, er ministerens store tiltro til skifterettens helt saglige behandling af konkursager.

[Barsøe-Carnfeldt]

Det er almindeligt kendt, at skifteretten stort set altid anerkender de salærer, advokaterne forelægger. Det forhold, at mange boer realiseres til alt for lave værdier, tager skifteretten så godt som aldrig højde for eller griber ind over for.

Det er derfor, jeg mener, at der på en eller anden måde bør involveres noget erhvervs-ekspertise som kyndige hjælpere eller vejledere, når konkursboer af en vis størrelse realiseres. Som jeg er inde på i mine bemærkninger, mener jeg, det er ganske urimeligt at forlange, at en jurist, som aldrig har drevet en erhvervsvirksomhed, skal kunne optræde og handle som fagmand inden for vidt forskellige brancheområder. Jeg mener, det er vigtigt, at der enten lovgives eller på anden måde bliver strammet op på dette område, da alles øjne i lang tid har været rettet imod disse forhold.

Salærstørrelserne er for mig det sekundære. Det primære er at redde virksomhederne og sælge isenkrammet så dyrt og så godt som overhovedet muligt. Men salærstørrelserne kan man selvfølgelig altid diskutere, og når jeg har fremdraget eksemplerne, er det mere for at gøre opmærksom på, at advokater jo egentlig er ganske almindelige mennesker, og derfor kan der være noget logisk i at tænke, at et stort salær altid tiltrækker en advokat som menneske mere end et lille salær. Vi ser jo også af og til, måske oven i købet for ofte, at advokater begår menneskelige fejl såsom at snuppe lidt fra klientkontoen hist og her osv. Så for mig er advokater ikke anderledes end alle andre mennesker i samfundet, og derfor vil jeg stå fast på, at et stort salær afgjort må tilskynde en advokat til at fatte særlig interesse for dette område.

Den socialdemokratiske ordfører bebude-
de et forslag, hvorefter man ville oprette en
rekonstruktionsfond, hvis formål skal være at
redde virksomheder, som er økonomisk
trængte. Det skal jeg ikke komme nærmere
ind på. Det kan være en glimrende idé, af-
hængigt af, hvordan den pågældende fond
bliver udformet, hvorledes den bliver kon-
trolleret og skal arbejde.

Jeg vil stoppe her, da det jo er det sidste
forslag, der er til behandling, og alle vil ger-
ne hjem.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I anledning af hr. Barsøe-Carnfeldts be-
mærkninger vil jeg gerne sige, at jeg deler
den opfattelse, at det er uheldigt, hvis salær-
regler er udarbejdet på en sådan måde, at
advokaterne får mest ud af den løsning, man
er mest uinteressert i at få gennemført –
sagt på en anden måde: en løsning, der er i
modstrid med det, vi alle må ønske, nemlig
at virksomheden holdes i gang. Vi må selv-
følgelig også interessere os for kreditorernes
stilling i den forbindelse, hvordan de opnår
mest. Jeg håber, at man i den undersøgelse,
jeg, som jeg meddelte, vil bede Advokatrådet
om at foretage, vil interessere sig for dette.

Når jeg ikke kan give tilslutning til, at det
skal være noget lovbestemt, så er det, fordi
jeg ikke rigtig tror på, at stive regler er det
bedste. Jeg mener, at det må være afgørende
ved alle salærfastsættelser, at man ser på ar-
bejdets omfang, og det tror jeg ikke rigtig er
muligt, hvis man fastsætter noget tabelagtigt i
en lov.

Skifteretterne arbejder som judicial myn-
dighed. Man har dér pligt og ret til at fast-
sætte salærer efter de synspunkter, jeg nævn-
te, ikke alene efter taksterne, men også efter
det arbejde, der er ydet i det pågældende
tilfælde.

Jeg håber altså, at vi gennem en henvæn-
delse til de relevante myndigheder i denne
sag kan opnå en mere tilfredsstillende ord-
ning.

Jeg vil gerne sige i anledning af de be-
mærkninger, der blev gjort, om, hvorvidt re-
geringen ser væk fra den 4 pct.s løsning, vi
jo har lagt megen vægt på på arbejdsmarke-
det, og hvor vi glæder os over, at arbejds-
markedets parter fulgte den, når det drejer
sig om andre, bl.a. liberale erhverv, at det
mener jeg absolut ikke at vi skal. Man kan
diskutere, under hvilken form det skal ske,
men jeg mener i hvert fald, at når den myn-
dighed, jeg har nævnt i denne forbindelse,
monopoltilsynet, skal se generelt på salærer-
ne, så må den også interessere sig for, at re-
geringen har fastlagt en linje, der hedder 4
pct., på dette område. Det er i hvert fald mit
ønske, at det bliver fulgt på andre områder i
det omfang, myndighederne kan tage stilling
til det.

Barsøe-Carnfeldt (UP):

[Barsøe-Carnfeldt]

Når justitsministeren kommer ind på de 4 pct., så mener jeg alligevel, at jeg bliver nødt til at gå herop. Det er selvfølgelig værd at konstatere, at salærerne i forvejen er for høje. Man kan vel nok sige, at 4 pct. er en rimelig regulering af et rimeligt salær, men hvis det eksempelvis er et for højt salær, så er 4 pct. mange penge.

Det er min erfaring, at der er større penge at tjene på de såkaldt gode konkurser end på nogen anden normal juridisk forretning, og derfor kan procentsatser meget let gå hen og blive, hvad skal vi kalde det, arbejdsfrie indtægter, som det kan være svært at hamle op med andre steder. Salæret skal være et rimeligt vederlag for det arbejde, der nu engang bliver udført, og det er helt klart, at advokater skal betales rimeligt for det store arbejde, det er at være involveret i indviklede boer. Derfor er jeg absolut ikke uenig med justitsministeren, men jeg mener, at man bør kigge på de nuværende salærers størrelse.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ja, det mener jeg også. Jeg beder hr. Barsøe-Carnfeldt bemærke, at jeg talte om generelle salærer, altså ikke specielt på dette område.

Nu var de 4 pct. på arbejdsmarkedet jo heller ikke 4 pct. for alle grupper. Der skete under forhandlingen en fordeling af dem, afvigelser o.lign., og derfor vil jeg bestemt ikke sige, at dette betyder, at vi på alle områder bare skal lægge 4 pct. til. Det er en gennemsnitsregel, der selvfølgelig ikke bør forhindre, at monopoltilsynet, hvis det ser steder, hvor salæret er for højt i dag, kan gå den anden vej. Det må være meningen med

den indsigt, det skal have med arbejdet, med den undersøgelse, der nu skal foretages.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Socialudvalget (13/5 83):

Udtræder: Inge Fischer Møller (S)

Nyt medl.: Lindenskov (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, tirsdag den 17. maj 1983, kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 19.10